

A Fővárosi Képtárból, rejtelmes körálmények között eltűnt Karlovszky Bertalan »Vöröshajú lány« című képe. Képlopás történt, a rendőrség nyomoz.

A szenzáció nyomán ismét az érdeklődés homlokterébe került a »Vöröshajú lány« alkotója, Karlovszky Bertalan. Magános, furcsa művész volt. Számtalanszor csalódott életében. Két dolgot szerelt: a csöndet és a színeket. Környezetében mindössze két ember élt. Az egyik, aki rendbentartotta házatáját, a másik lelkét, szellemét gondozta. Műtermének őre már nem él, szívének őre pedig a csöndes, polgári élet útját járja. Néhány tárgy, kép hirdeti lakásában a mult idők színes napjait. Halkbeszédű, zárkózott asszony, egy-két szóval emlékezik csak és elhárítja magáról a szenzáció reflektorfényét.

Karlovszky Bertalan művészetén a »Vöröshajú lány« különös komplexumként vonul végig. Képein — ha csak elmosódott mellékalakként is — mindig szerepel a vöröshajú nő. Arra már nem lehet biztos feleletet kapni, hogy valami régi szerelem emléke, vagy valami égető, megmagyarázhatatlan vágy inkarnációja-e a vöröshajú lány. A találgatások, az anekdótászerű történetek, nem világítják ezt meg kellőleg. Az biztos, hogy Karlovszky szerelmese volt a vörös színnek. Ahogy Munkácsy képein mindig ott látjuk a fehéringes kislányt és Rembrandt művein mindig ott fénylik a — szignónak is beillő — sárga színt, ugyanúgy Karlovszky a vörös színt látta, festette, boncolgatta mindenben.

Mondják, hogy számtalanszor meghamisította a valóságot a vörös szín kedvéért. A szőke haját mindig vörösnek festette és képes volt hetekig kutatni vöröshajú modell után. Hogy mi lehetett az oka ennek a különös beállítottságnak, azt már nem az ujságírónak, hanem a lélekébüvéárnak kell megtertenie.

A bűnügyi krónikák tanulsága szerint a képlopások háttérben, legtöbbször valami különös motívum húzódik meg. A párizsi Louvre Mona Lisáját például egy rajongó,

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Szerző:	(-y)	Hely:	Karlovszky Bertalan
Cím:	A „Vöröshajú lány” nyomában	Idő:	1941
Forrás:	Vöröshajú lány	Személy:	
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)

szerelmes diák lopta el. A chikagói múzeumból két kislány a »Diszkoszvető« kis bronzmását emelte el, mert szerelmesek voltak az élőnek hitt modellbe. És nem ismeretlen a tallini képlopás esete sem, amikor valaki szerelmének képét azért lopta el, hogy ne láthassa más, csak ő.

A »Vöröshajú lány« tizenháromszortizennyolc centiméter nagyságú, lára festett olajkép. Értéke öt-hatszáz pengő lehet. A Karlovszky-kép ellopásánál sem játszhatott szerepet anyagi érdek.

A hivatalos körök, egyelőre, semmit sem tudnak mondani. Az bizonyosnak látszik, hogy itt is valami különös, titokzatos motívum lappang a háttérben. Karlovszky halálakor is eltűnt a hagyatékából a »Vöröshajú lány« egy másik változata. Vajjon van-e összefüggés a két képlopás között? Ki tudja? ...

Ha ismernénk a kép modelljét, a vöröshajú lányt, talán többet tudnánk. De a modell ismeretlen. Eltűnt ő is, elkallódott, akár csak a kép.

(-y)

Karlovszky Bertalan
(Koller tanár utóda
Szenes felvétele)

Budapest nyomda, Gerlőczy-u. 2. — 14806/51

A vöröshajú lány
(Gaby felvétel)